

2018-06-22 Reg. Nr. A17-1161/18 (2.15.1.1-MP3)

VIEŠO SUSIRINKIMO PROTOKOLAS

Projekto pavadinimas: Vilniaus miesto savivaldybės teritorijos bendrojo plano sprendinių viešas pristatymas

Susirinkimo data: 2018 m. gegužės 31 d.

Susirinkimo pradžia: 17.00 val.

Susirinkimo pabaiga: 19.40 val.

Susirinkimo vieta: Vilniaus miesto savivaldybės tarybos posėdžių salė (II aukštas), Konstitucijos pr. 3, Vilnius

Susirinkimo pirmininkas: planavimo organizatoriaus atstovas, Miesto plėtros departamento direktorius Mindaugas Pakalnis

Susirinkimo sekretorius: plano rengėjo SĮ „Vilniaus planas“ įgaliotas atstovas, advokatas Audrius Kairevičius

Plano organizatoriaus, Vilniaus miesto savivaldybės Miesto plėtros departamento direktorius Mindaugas Pakalnis pradėjo viešą susirinkimą, padėjo visiems susirinkusiems, pasakė, kad šiandien visi susirinko pasikalbėti kaip Vilniaus miestas gyvens artimiausius 15 metų, kadangi Vilniaus miesto bendrasis planas (toliau – bendrasis planas) yra pagrindinis tai nusakantis dokumentas. Pasakė, kad iš pradžių įžanginį žodį tars meras, vėliau bus nuspręsta kaip ir kokia tvarka bus organizuojamas susirinkimas. Pakvietė miesto merą tarti įžanginį žodį.

Vilniaus miesto savivaldybės meras Remigijus Šimašius padėjo visiems Vilniaus miesto bendrojo plano rengėjams ir visiems kitiems, kurie padėjo jį pristatyti, teikė savo pastabas ir pasiūlymus, nes visa tai yra labai svarbu siekiant gauti gerą galutinį rezultatą. Priminė, kad analizei, pastaboms, diskusijoms durys visiems yra atviros, ir neužsiveria šiandien, nes bendrasis planas bus tobulinamas iki tol, kol maksimaliai atitiks miesto plėtros augimo lūkesčius. Trumpai priminė, kad Vilnius kaip miestas, atsirado Gedimino laikais, kaip laisvų žmonių sandoris, į kurį Gediminas kvietė visus važiuoti ir laisvai užsiimti savo veiklomis, ir kur visi draugiškai sugyveno, todėl turime neužmiršti šios pagrindinės miesto idėjos, kalbėdami apie miesto ateitį. Akcentavo, kad pagrindiniai tikslai kurie buvo kelti bendrajam planui ir pagrindinės problemos, kurias turi spręsti bendrasis planas yra: investicijos į miesto daugiabučių gyvenamųjų namų rajonų sutvarkymą, dedant visas strategines pastangas, kad miestas taptų darnus ir kad šeimos norėtų gyventi mieste; miesto viešųjų erdvių ir želdinių saugojimas, išsaugant žaliąsias erdves ir daugiabučių namų rajonuose; kultūros paveldo išsaugojimas, nes kultūros paveldas yra turtas, kurį mes turime saugoti jį praturtindami, o ne naikindami; transporto iššūkis, nes miestas turi būti patogus visiems judėjimo būdams – judėjimui pėsčiomis, dviračiais, viešosiomis transporto priemonėmis ir automobiliais ir technologijų pagalba turime pritaikyti transporto sistemą didžiausiam skaičiui žmonių. Pasakė, kad jo nuomone šie dalykai yra patys svarbiausi, kurie kelia iššūkį plano rengėjams. Pakvietė visus vilniečius ir bendrojo plano rengėjus dalyvaujant diskusijoje neužmiršti miesto pagrindinio tikslo, kur ir kodėl mes einame, tik tokiu atveju visi kartu miestą galėsime pagražinti per ateinančius 10 metų ir išlaikyti tą miesto viziją. Pastebėjo, kad reikia džiaugtis, tuo kad gyvename viename iš gražiausių miestų pasaulyje. Padėjo visiems susirinkusiems ir palinkėjo gero bendrojo plano svarstymo.

Mindaugas Pakalnis, miesto vyriausiasis architektas, Miesto plėtros departamento direktorius (toliau – M. Pakalnis), pasakė, kad jam tenka garbė ir pareiga būti šio susirinkimo pirmininku, susirinkimą pravesti jam padės SĮ „Vilniaus planas“ atstovas Audrius Kairevičius, kuris bus šio susirinkimo sekretoriumi. Pasakė, kad per visą svarstymo procedūrą buvo gauta apie 1284

pasiūlymai, paskutiniai buvo gauti šiandien, todėl kol kas dar nėra galutinių skaičių, kiek iš viso pasiūlymų buvo pateikta. Priminė, kad visi gali teikti pasiūlymus raštu ir žodžiu šio susirinkimo metu, taip pat kadangi buvo gautas labai didelis pasiūlymų kiekis, visi pasiūlymai turi būti kruopščiai ir profesionaliai įvertinti, ir parengti atsakymai, buvo nuspręsta, kad šiandienos susirinkimu bendrojo plano viešinimo procedūros nebaigiamos, bendrojo plano rengėjai įvertins gautus pasiūlymus, atsižvelgiant į juos bus parengti bendrojo plano patikslinimai ir galutinė bendrojo plano versija bus paviėšinta internete, taip pat savivaldybės antro aukšto fojė bus galima susipažinti su popierine sprendinių versija. Pasakė, kad kadangi viešinimo procedūros nebaigiamos, visuomenė ir toliau gali teikti pasiūlymus, iki tol, kol įvyks galutinis susirinkimas, o kada jis įvyks kol kas negalima tiksliai pasakyti, kadangi reikia galutinai įvertinti visus gautus pasiūlymus, o apie galutinio susirinkimo laiką bus informuota papildomai taip kaip tą nustato teisės aktai. Pakvietė Audrių Kairevičių pristatyti susirinkimo vedimo tvarką.

Audrius Kairevičius (toliau – A. Kairevičius) paprašė visų prieš kalbant ir užduodant klausimus prisistatyti, kadangi daromas garso įrašas. Priminė, tiems, kas neužsirašė dalyvių sąrašė, kad galima užsirašyti dabar, taip pat norintys pasisakyti taip pat gali užsirašyti norinčių pasisakyti sąrašė pas padėjėją Dovilę, norinčius kalbėti paprašė priėiti prie mikrofono. Paminėjo, kad užsiregistravusių kalbėti sąrašas yra nebaigtinis, kas nori, gali registruotis susirinkimo metu. Priminė, kad nors tai yra papildoma viešinimo procedūra, vis tiek daromas garso įrašas ir per 3 darbo dienas bus surašytas protokolas su kuriuo galės susipažinti visi norintys, nes jis bus įkeltas į TPDRIS sistemą, todėl prieš kalbant dar kartą paprašė prisistatyti, kad tekstiniame protokole būtų galima identifikuoti pasisakiusius. Pasakė, kad raštu pateikti pasiūlymai bus įvertinti, taip pat priminė, kad galima teikti pasiūlymus žodžiu šio surinkimo metu, jie bus protokoluojami, o norintys gauti atsakymą į pateiktą pasiūlymą žodžiu turi taip pat priėiti prie padėjėjos Dovilės ir nurodyti kontaktus, kuriais bus galima pateikti atsakymą. Atkreipė dėmesį, kad dalyvių sąrašuose dėl asmens duomenų apsaugos nėra reikalavimo nurodyti adresu ar kitų asmens duomenų, todėl tiems, kas pateiks pasiūlymą ir norės gauti atsakymą, reikėtų priėiti ir palikti savo kontaktus, kurie bus konfidencialiai išsaugoti. Priminė, kad kadangi bendrasis planas nesprendžia konkrečių sklypų problematikos, o sprendžia kvartalo ir globalesnių teritorijų problemas, tie kas turi individualius klausimus ar klausimus dėl konkretaus sklypo, gali priėiti prie Egidijaus Dedūros, ir architektų bei teisininkų komandos, kurie atsakys į iškilusius klausimus ir padės išspręsti kilusias problemas. Priminė, kad šis susirinkimas yra tik parengtų sprendinių pristatymas, o ne galutiniai sprendiniai, pagal įvertintus pasiūlymus sprendiniai dar bus tikslinami ir teisės aktų nustatyta tvarka vėl bus viešinami. Pakvietė M. Pakalnį pristatyti bendrojo plano sprendinius.

M. Pakalnis pasakė, kad trumpai pristatys plano organizatorių mintis ir iššūkius, su kuriais buvo susidurta rengiant bendrąjį planą. Pasakė, kad planavimo sistema yra grindžiama darnios plėtros koncepcija, kuri reiškia, kad planavimo procese tarimosi būdu reikia susiderinti ir integruoti socialinius, ekologinius, ekonominius plėtros aspektus. Paminėjo, kad neužtenka to, kad projektas yra ekologiškas ar labai socialus, nes jeigu jo neįmanoma ekonomiškai įgyvendinti, jis negali būti įvardintas kaip darnios plėtros projektas. Trumpai pristatė Vilniaus vystymosi istoriją, paminėjo, kad Vilniaus miestas atsirado išskirtinėje gamtinėje aplinkoje, žemėlapyje matomos iškilusios kalvos, pasakė, kad prie Šeškinės kalvų sustumtas ozas yra ledynmečio reliktas ir būtent šiuo laikotarpiu tekėjusios upės dugne susiformavo Vilniaus miestas, kuris paveldėjo iš gamtos savo išskirtinį kraštovaizdį. Paminėjo, kad pirmasis išmanus miesto valdovas buvo kunigaikštis Gediminas, kuris beveik prieš 800 metų įsteigė pirmą ekonominę laisvą zoną ir kviesdamas atvažiuoti, kurti, dirbti, tokiu būdu pradėjo formuoti Vilniaus miestą kaip atvirą įvairioms tautoms ir diskusijoms. Pasakė, kad pirmieji miesto raidos paveikslai mus pasiekia iš gotikos laikų, tuo metu tai dar nebuvo tas gražus ir saugus miestas, kokį mes matome dabar. Pastebėjo, kad miestas

nuo pat Gedimino laikų buvo įvairių kultūrų mišinys ir tai labai daug davė šiam miestui. Atkreipė dėmesį, kad Vilniuje yra ortodoksų bažnyčių pastatytų gotikos stiliumi, kas yra išskirtinis reiškinys visos Europos architektūroje, paminėjo, kad barokas ženkliai pakeitė miesto veidą ir mes paveldėjome barokinį Vilnių ir Vilniaus senamiestį atstatytą po didžiųjų Vilniaus gaisrų. Pastebėjo, kad miesto pokytis nebuvo labai lengvai priimtas miesto bendruomenės, nes remiantis 18 a. pabaigos istorinėmis žiniomis, tuo metu atvykę italų architektai naikino Vilniaus paveldą. Pastebėjo, kad dabar barokinis Vilnius yra UNESCO pasaulio paveldo sąrašė. Priminė, kad 19 amžius atėjo su visai kitokiais principais, atsirado stačiakampis gatvių planavimas, susiformavo Gedimino prospekto zona, tuo metu formavosi taisyklingas, tam laikotarpiui būdingas miestas su aiškiai išreikštomis viešomis erdvėmis ir nuo jų atskirtais kiemais, šis laikotarpis atėjo su savais naujais ženklais, kurie taip pat ženkliai įsiliejo į Vilniaus kraštovaizdį. Priminė, kad po karo atstatant miestą buvo tęsiama tvarkingo, perimetrinio užstatymo principo miesto formavimo tradicija, tuo metu atsirado kitokie pastatai su kitokia išraiška. Pastebėjo, kad kiekviena karta ateina su skirtingu suvokimu, skirtinga išraiška ir savo samprata apie tai, kas yra blogai ir kas yra gerai, todėl modernizmas, sekęs po totalitarinio režimo, atėjo su kitokiais miesto simboliais, su kultūriniais pastatais ir objektais, kurie iki šiol formuoja miesto veidą. Taip pat pastebėjo, kad tuo pačiu laikotarpiu aplink miestą pradėjo augti gyvenamieji rajonai, kuriuose pradėjo formotis kitoks miestas negu miesto centrinėje dalyje, kitoks sociumas, kitokie santykiai tarp žmonių, negu buvo įprasta istoriniame mieste. Pastebėjo, kad nepriklausomos Lietuvos laikotarpiu, ypač paskutiniaisiais metais atėjus supratimui, vystantis technologijoms ir atsiradus daugiau investicijų, atsirado objektų kurie neabejotinai, net praėjus 200 metų, taip pat atsidurs kultūros paveldo sąrašė. Pasakė, kad kilęs biurų bumai, kuris tebesitęsia, atnešė į miestą kitos kokybės sampratą, atsirado pastatų vertinimas pagal ekologinius principus, pastatų projektavimas buvo pradėtas vertinti netik remiantis teisės aktų nuostatomis, bet ir atsižvelgiant į ekologiško, darnos su aplinka principus, kartu šis laikotarpis sąlygojo miesto plėtrą į priemiesčius, aplink miestą pradėjo augti individualių namų kvartalai, kurie neturėjo principinių miesto požymių, jiems trūko infrastruktūros, miesto viešųjų erdvių, gatvių ir privažiavimo kelių. Pastebėjo, kad struktūriškai Vilniuje turime tris miestus viename: istorinį centrą, aplink jį išsidėsčiusį sovietinio laikotarpio miestą ir augančius priemiesčius ir kiekvienas iš šių miestų yra visiškai kitoks, turi skirtingą charakterį, skirtingas problemas, tačiau reikia kelti gyvenimo kokybę kiekvienoje iš šio miesto dalių. Pastebėjo, kad plėtra į periferijas sukėlė miestui augančios infrastruktūros iššūkį. Parodė schemą, kurioje žalia spalva pažymėtos tos miesto dalys, kuriose gyventojų kiekis yra pakankamas, kad infrastruktūra tinkamai funkcionuotų, raudona spalva pažymėtos tos dalys, kur infrastruktūros nepakanka, pasakė, kad atsižvelgiant į tai, galima teigti, kad gyventojai, gyvenantys centrinėje miesto dalyje ir sovietiniuose rajonuose, finansuoja infrastruktūrą tų gyventojų, kurie gyvena priemiestinėje zonoje, todėl visiems mokant vienodą infrastruktūros tarifą tai nėra iki galo socialiai teisinga. Pastebėjo, kad toks miesto išskydimas paskatino ir gyventojų segregaciją pagal amžių, socialinį statusą, ir remiantis šiais duomenimis, galima atskirti, kur koncentruojasi ekonomiškai aktyvūs ir kuriantys miesto gerbūvį žmonės ir kur koncentruojasi žmonės, kurie daugiau yra socialinės paramos gavėjai. Pastebėjo, kad kartais atrodo, kad turint dabartinę demografinę situaciją miestui nebereikia augti. Parodė diagramas, kiek gyvenamojo ploto tenka gyventojams išsivysčiusiuose miestuose Rytų Europoje, Vakarų Europoje, pastebėjo, kad gerėjant gyvenimo sąlygoms neišvengiamai artėsime prie vakarietiško gyvenimo standarto, nes kol kas dar turime trūkumą apie 25-30 proc. bendro būsto ploto, kad turėtume europietišką apsirūpinimą būstu. Pastebėjo, kad tai yra didžiulis miesto plėtos rezervas ir didžiulis iššūkis, nes nuo to, kokį būstą mes sukursime labai priklauso mūsų ateities veidas, kadangi tai gali būti išskydę priemiesčiai ir sutankinti daugiabučių kvartalai, tačiau tai taip pat gali būti kompaktiški priemiesčiai ir gyventojams bei šeimoms draugiški daugiabučių namų kvartalai. Parodė diagramas ir pastebėjo, kad Vilniaus mieste vyrauja jauno amžiaus žmonės, amžiaus grupė tarp 20-40 metų yra pati gausiausia, pasakė, kad ruda spalva

diagramoje parodyti žmonės, kurie Vilniuje nėra deklaravę savo gyvenamosios vietos, bet šie žmonės yra socialinės infrastruktūros naudotojai, ir reikėtų padaryti viską, kad šitie žmonės čia gyventų ir kurtų, augintų vaikus ir jiems būtų patogu čia gyventi. Pasakė, kad miestai tarpusavyje konkuruoja kelias dalykais: viešų paslaugų kokybe, kokybiškomis paslaugomis šeimai, vaikų priežiūra, išsilavinimu, kokybišku transportu, patraukliomis viešosiomis erdvėmis, geru susisiekimu su pasauliu ir būstu už prieinamą kainą, būtent į šiuos dalykus atsižvelgia jaunas žmogus, sprenddamas, kur jam gyventi, todėl siekiant padaryti, kad miestas būtų patrauklus, reikėtų pirmiausiai spręsti šiuos dalykus. Pastebėjo, kad plano organizatorių pagrindinė idėja, kuriant bendrąjį planą, buvo kurti Vilnių kaip miestą, kuriame noriu gyventi, noriu, kad jame sentų mano tėvai, kad čia mokytųsi mano vaikai, jie čia kurtų šeimą ir niekur iš čia neišvažiuotų. Priminė, kad yra patvirtinta Vilniaus miesto bendrojo plano koncepcija, kurios sprendiniai yra paviešinti. Pastebėjo, kad bendrojo plano rengimo metu iki gegužės mėnesio buvo gauta tik 700 prašymų, viešo svarstymo metu buvo gauta dar tiek pat pasiūlymų, statistiškai daugiausia prašymų pateikta dėl gyvenimo kokybės gerinimo ir gyvenamosios zonos plėtros galimybių ir reglamentų joje nustatymo, kitų prašymų tematika smarkiai išsisklaidė, juose buvo kalbama ir apie konkrečius dalykus ir apie gamybos plėtrą, ir apie komercinių zonų plėtrą, apie želdynų išsaugojimą, apie bendrus miesto sisteminius dalykus. Pakvietė Mindaugą Grabauską pristatyti parengtus bendrojo plano sprendinius.

Projekto vadovas Mindaugas Grabauskas (toliau – M. Grabauskas) pasakė, kad bendrojo plano sprendiniai paviešinti, visi galėjo su jais susipažinti, priminė, kad sprendiniai ir aiškinamasis raštas yra paviešinti Vilniaus miesto savivaldybės puslapyje, skiltyse Miesto plėtra, Bendrasis planas, popieriniai sprendiniai taip pat paviešinti ir kabo ekspozicijoje savivaldybės antro aukšto fojė. Priminė, kad šiuo metu galiojantis bendrasis planas yra parengtas ir patvirtintas 2007 m., vasario mėnesį, tai yra pagrindinis miesto plėtros dokumentas, kuris šiuo metu galioja, nes jo galiojimo terminas yra pratęstas iki kol bus patvirtinti naujo bendrojo plano sprendiniai. Pastebėjo, kad galiojančio bendrojo plano sprendiniai nėra pilnai įgyvendinti – yra numatyta daug urbanizuojamų zonų, tačiau miesto pakraščiuose jų įgyvendinimas vyko tik fragmentiškai - atsirado tik pavieniai kvartalai. Įvardino kelias pagrindines miesto urbanistines problemas: sovietinio laikotarpio daugiabučių namų rajonai, kuriuose gyvena apie 350 000 gyventojų; nebaigtas formuoti šiuolaikinis sostinės centras; viešųjų erdvių trūkumas; apleistos teritorijos; dviračių ir pėsčiųjų takų trūkumas; nepastatytos svarbiausios transporto jungtys; nusidėvėjusi ir nesaugi geležinkelio mazgo ir autobusų stoties aplinka; neišvystyti periferiniai centrai; neišspręstas klausimas dėl ateičiai rezervuoto lėktuvų kilimo tūpimo tako nepanaudotos teritorijos. Pripažino, kokie pagrindiniai tikslai buvo keliami kuriant Vilniaus miesto bendrojo plano koncepciją: išsaugoti miesto savitumą, kuris neatsiejamas nuo kultūros paveldo ir unikalios gamtinės aplinkos, pirmenybę teikti kompaktiško miesto sukūrimui centrinėje zonoje, panaudoti vidinius plėtros rezervus, planuoti racionalų miesto žemės naudojimą gyvenamajai statybai. Pasakė, kad koncepcija buvo patvirtinta 2017 m. lapkričio 27 d. Vilniaus miesto savivaldybės administracijos direktoriaus įsakymu ir joje buvo akcentuota pagrindinių gatvių, magistralinių kelių tinklas, Senamiestis ir devyniolikto amžiaus istorinis miesto centras, kuriamas kompaktiškas miesto centras, lokalūs ir specializuoti centrai, linijiniai centrai šalia greito viešo transporto koridorių, daugiabučių gyvenamųjų namų rajonų atnaujinimas, nustatytos prioritetingos plėtros teritorijos, miesto išorinės kryptys ties Ukmergės gatve ir Pilaitės šiaurinėje dalyje, taip pat Minsko kryptimi, įvardintos neprioritetingos miesto plėtros teritorijos, kurios nėra pilnai urbanizuotos šiuo metu, ir pagal potencialią, manytina, kad iki 2030 m. jos vis dar nebus pilnai urbanizuotos ir užstatytos; sodų konversijos įgyvendinimas, pramonės teritorijų plėtra. Pripažino konkretizuotus sprendinius: numatoma tobulinant miesto urbanistinę struktūrą pirmenybę teikti antriniam panaudojimui, teritorijų modernizavimui, nebaigtų teritorijų kvartalų užstatymui centrinėje ir vidurinėje zonose, modernizuoti ir renovuoti sovietinio laikotarpio

daugiabučių namų rajonus, apleistas teritorijas, panaudoti perspektyviausias teritorijas gyvenamųjų namų statybai, sodų bendrijų teritorijas konvertuoti į gyvenamąsias, numatant užstatyti jas vienbučiais namais, numatyti naują statybą dalinai užstatytose teritorijose, formuoti kvartalus pagal nustatytą morfologinę urbanistinę struktūrą, formuoti intensyvaus užstatymo zonas prie pagrindinių transporto koridorių su viešuoju transportu ir t.t. Parodė pagrindinį naujojo bendrojo plano brėžinį, pasakė, kad jo sprendiniai yra pateikti, tai pat brėžiniais yra atskirai išskirtos visos seniūnijos. Parodė senojo bendrojo plano ištrauką, kuriame yra išskirtos funkcinės zonos, kurios aprašytos ir jose nustatyti reglamentai. Parodė naujo plano pagrindinio brėžinio fragmentą, pasakė, kad jis yra detalesnis, išskirtas didesnis zonų skaičius, kurios yra reglamentuotos atskirose reglamentų lentelėse. Pasakė, kad jo nuomone naujo bendrojo plano sprendiniuose yra labiau apsaugotos viešosios erdvės ir želdynai, išskirti sklypai mokykloms ir vaikų darželiams, o tai yra svarbu viešajam interesui, taip pat nustatyti detalesni reglamentai kvartalams ir grupėms. Pasakė kokie konkretūs pokyčiai padaryti funkcinį zonų: naujuose sprendiniuose dalis šių zonų plotų sumažėjo, žemės ūkio teritorijų zonos sumažėjo beveik 500 hektarų, nustatyti detalesni reglamentai miškų zonose ir šis zonų plotas yra sumažėjęs, atsirado ekstensyvaus užstatymo zonos su savo reglamentais, ženkliai padidėjo mažo intensyvumo zona, intensyvaus užstatymo zonos sumažėjo beveik 600 ha. Pastebėjo, kad skiriasi aukštingumo, intensyvumo ir tankumo rodiklių reglamentai, nes galiojančiame bendrajame plane užstatymo tankumo ir intensyvumo rodikliai gyvenamosioms ir negyvenamosioms zonoms yra diferencijuoti, tačiau siekiant išvengti piktnaudžiavimo šiais rodikliais, rengiamo naujojo plano sprendiniuose šie rodikliai yra vienodi. Palygino bendrųjų planų brėžinius vizualiai, pasakė, kad zonos yra detalčiau reglamentuotos sprendinių lentelėse ir šis detalumas įneša aiškumo reglamentuojant konkrečias teritorijas. Pristatė pagrindinius akcentus ir teritorijos įgyvendinimo prioritetus, kurie yra numatyti ir koncepcijoje, ir kuriems savivaldybė skirs pagrindinį dėmesį: įgyvendinimo projektuose yra nustatyti leistino užstatymo intensyvumo, tankumo, bei aukštingumo rodikliai, aiškinamajame rašte išskirtos reglamentų lentelės, išskirta 16 bendrų tekstinių reglamentų, galiojančių visoje savivaldybės teritorijoje ir nesusietų su konkrečia funkcinė zona, vienas iš tų reglamentų nustato; kad bendruoju planu nenaikinami galiojančių detaliųjų planų sprendiniai, taip pat yra išskirti 23 tekstiniai reglamentai, kurie taikomi tik konkrečioms funkcinėms zonoms, pažymėtoms pagrindiniam brėžinyje. Pastebėjo, kad Vilniaus miesto senamiestyje nėra numatomų esminių pokyčių, istoriniame miesto centre, išskyrus Senamiestį, numatomi kitokie principai, taip pat senamiesčio ir istorinio miesto centro apsuptyje formuojamas kompaktiškas miesto centras. Pasakė, kad išskiriamos aukštybinių pastatų zonos, kuriose numatomi skirtingi užstatymo reikalavimai, taip pat tekstiniuose reglamentuose numatyta, kad projektuojant tokius statinius yra būtinas architektūrinis konkursas. Pasakė, kad skirtingi užstatymo reglamentai ir tipai, bei skirtingos urbanistinės struktūros numatomos charakterį išsaugojusiems istoriniams priemiesčiams, sovietinio laikotarpio daugiabučių namų kvartaluose numatoma kompleksinis teritorijos infrastruktūros atnaujinimas: būsto renovavimas, viešųjų erdvių kokybės gerinimas, projektuojami kvartalų centrai šalia šių daugiabučių, taip pat lininiai centrai šalia greitojo viešojo transporto, siekiant sukurti darbo vietas šių rajono gyventojams ir siekis šalia šių rajonų turėti kavines ir darbo vietas. Pastebėjo, kad formuojami nauji miesto lokalūs mišrūs centrai ir paslaugų centrai: socialinės infrastruktūros, mokslo. Pastebėjo, kad šalia naujai planuojamų daugiabučių kvartalų ir prioritetinių plėtros teritorijų turime nebaigtas struktūras, taip pat turime naujas plėtros teritorijas: Pilaitės teritorija, Minsko kryptis ir Ukmergės kryptis, taip pat naujai planuojami individualių namų kvartalai. Toliau trumpai pristatė gamtinės aplinkos sprendinius, pažymėjo, kad bendrojo plano sprendiniuose gamtinio karkaso turinys formuojamas kaip teritorinė rinkmena iš bendro plano funkcinį zonų, kurios yra miškingos teritorijos: tai vandenys, želdynai, saugomos gamtinės teritorijos, taip pat ypatingi geomorfologiniai elementai: natūraliai mažai pakeisti šlaitai statesni nei dešimt procentų, neužstatyti sausaslėniai, reljefo zonos. Pastebėjo, kad šiuo metu pagal gamtinio karkaso reglamentus miesto centrinė dalis patenka į

gamtinį karkasą, todėl siekiant išsaugoti gamtinį karkasą, turime derintis prie gamtos. Pastebėjo, kad miesto struktūroje taip pat yra daug miškų ir miškingų teritorijų, kuriose nemažai aukšto rekreacinio potencialo miškų, kurie galėtų būti pritaikyti intensyviai naudojimui. Pastebėjo, kad siekiant formuoti ir išsaugoti želdynų sistemą, bei formuoti pasiekiamus ir gyventojus aprūpinančius želdynus, želdynus siekiama formuoti ne toliau kaip 200 metrų nuo gyvenamojo būsto, o didelio ir vidutinio užstatymo intensyvumo kvartaluose ne toliau kaip 300 metrų nuo gyvenamojo būsto. Pasakė, kad schemoje tamsesne spalva pažymėtos zonos, kuriose problema dėl želdynų pasiekiamumo ir gyvenamųjų zonų aprūpinimo želdiniais yra didesnė, tačiau pastebėjo, kad įvertinti tik želdynai į kurių sudėtį neįskaičiuoti miesto miškai, tačiau manoma, kad dalis jų gali būti naudojami ir pritaikomi šiai sistemai. Taip pat pasakė, kad naujame plane kaip viena iš gamtinio karkaso stiprinimo priemonių yra numatytas nelaidžių dangų kontrolės modelis, remiantis kuriuo siūloma mikrorajonų kvartaluose vykdyti nuolatinę pokyčių stebėseną ir kontrolę, tuo pačiu numatyta, kad žemės sklypuose, kuriuose vykdant plėtrą nelaidžių dangų rodiklis būtų didesnis nei 40 ar 50 procentų sklypo ploto, turėtų būti nustatoma privaloma kompensacija ir turėtų būti skiriama ypatinga svarba tuose kvartaluose, kuriuose nelaidžių dangų kiekis didesnis nei 50 procentų. Pasakė, kad numatyta socialinės infrastruktūros ir ikimokyklinio ugdymo įstaigų plėtra: iki 2030 metų yra numatoma pastatyti 20 valstybinių vaikų darželių, bei 7 priestatus prie esamų darželių, taip pat numatoma sukurti apie 4500 naujų vietų darželiuose, o prioritetingose teritorijose siekiama užtikrinti ne didesnę kaip 500 metrų pasiekiamumą nuo gyvenamosios vietos iki darželių, taip pat iki 2030 metų numatoma pastatyti 14 naujų mokyklų, o jose numatyta apie 7000 naujų vietų ir siekiama užtikrinti ne didesnę kaip 1000 metrų pasiekiamumą nuo gyvenamosios vietos. Taip pat siekiama numatyti kultūros objektus kvartaluose, plėsti sporto objektus, prioritetingose teritorijose siekiama užtikrinti apie 1000 metrų pasiekiamumą nuo gyvenamosios vietos iki sporto objektų: krepšinio, futbolo, tinklinių aikštelių ir kitų sporto objektų. Pastebėjo, kad nekilnojamojo kultūros paveldo zonose yra nustatomi užstatymo tipai, tūrio, aukščio, tankio ir kiti reglamentai, taikomi šiems vertybėms, taip pat nustatomi reikalavimai ir senamiesčio apsaugos zonose esančioms kultūros vertybėms. Kalbėdamas apie susisiekimo sistemą akcentavo, kad planuojamas procentinis kelionių struktūros pasiskirstymas, planuojant kad iki 2030 m. viešuoju transporto bus organizuojama 30 procentų kelionių, automobiliu ir taksi apie 33,5 procentai kelionių, pėsčiomis ir dviračiais 36,5 procentai, pastebėjo, kad lyginant su 2017 m. duomenimis, planuojamas kelionių pėsčiomis ir dviračiais padidėjimas nuo 26 procentų iki 36,5 procentų, kelionių viešuoju transportu, padidėjimas nuo 24 procentų iki 30 procentų, pastebėjo, kad tokius rodiklius buvo planuojama pasiekti iki 2015 m. tačiau jie nebuvo pasiekti. Toliau akcentavo svarbiausias miesto susisiekimo struktūras atskirose miesto dalyse: senamiesčio branduolio zonoje akcentuojami pėstieji, dviračiai, lengvasis elektrinis transportas, nedidelės apimties viešas transportas; centro zonoje: viešasis transportas, lengvasis elektrinis transportas, dviračiai, pėstieji; miesto branduolio zonoje: viešasis transportas (greitieji autobusai, nauja viešo transporto rūšis) ir ekologinis transportas, periferinėje miesto zonoje: viešasis transportas, lengvieji automobiliai, traukiniai, kombinuotos kelionės. Pasakė, kad iki 2030 m. yra numatyta rekonstruoti 42 km gatvių, įrengti 37,7 km. naujų gatvių, numatyta magistralinių dviračių takų plėtra, bei naujo viešojo transporto rūšies plėtra. Padėkojo visiems susirinkusiems ir užbaigė savo pristatymo dalį.

M. Pakalnis pakvietė pristatyti savo pastabas ir pasiūlymus nepriklausomų konsultantų ir urbanistų grupės atstovą, kuris bendravo su miesto bendruomenių atstovais, kuris galėtų nešališkai įvertinti, bei pakomentuoti bendrojo plano sprendinius.

Miesto urbanistikos ekspertas Martynas Marozas (toliau – M. Marozas), pasakė, kad buvo siekiama susitikti su gyventojais, kurie galėtų papasakoti apie savo aplinką ir akcentuoti kokios yra pagrindinės problemos. Pasakė, kas minėtuose susitikimuose buvo akcentuojama 2050 m. data, kai

baigs galioti bendrojo plano koncepcijos sprendiniai, todėl yra suprasti, kad dabar priimti sprendiniai ilgam įtakos miesto ateitį. Įvardino jo nuomone, tokiu bendrojo plano privalumus: užtikrinamas efektyvus aprūpinimas socialine ir ekonomine infrastruktūra, detalai reglamentuojant sprendinius smulkiu masteliu, nes pasak jo, tokio detalaus bendrojo plano iki šiol niekas nėra parengę. Pastebėjo, kad kaip pozityvų dalyką tai, kad bendrasis planas yra daromas greitai, taip pat kaip privalumą įvardino miesto viduje daromą plėtrą, bei tai, kad yra numatomos prioritinės zonos ir neprioritinės zonos, nes taip išpareigojama efektyviau paskirstyti finansus, koncentruojantis labiau prioritines zonas, jas bent minimaliai aprūpinant infrastruktūriškai ir neišvaistant finansinių išteklių tose zonose, kurios nėra prioritinės. Bendrojo plano trūkumais įvardino šiuos dalykus: nuoseklumo ir aiškumo trūkumas, tų pačių analogiškų vietų skirtingas vertinimas, pastebėjo, kad į tai reikėtų atsižvelgti ir sutvarkyti šiuos dalykus, taip pat kaip trūkumą įvardino tai, kad kartais nėra aptarti strateginiai aspektai ir trūksta diskusijos apie tai, taip pat dalis bendrojo plano pateikiama pakankamai komplikotai, matyti, kad trūksta kažkokios konkrečios zonos charakterio nustatančio koncepcinio lygmens ir kad tai turėtų būtų susieta su konkrečiais reglamentais, taip pat matyti, kad trūksta strateginio lygmens struktūros suformavimo principams, nepakankamai išvystyti būsto plėtros ir regeneracijos aspektai, ekonominio vystymo strategijos. Pabrėžė, kad prastai akcentuojamos socialinės problemos kur reikėtų pasistūmėti, nepakankamai išvystyta viešųjų erdvių strategija, tačiau taip pat pastebėjo, kad visada būna problemų ir jas reikia tiesiog išspręsti ir priimti sprendimus tinkamus abiem šalims. Taip pat pastebėjo, kad kai kuriose vietose trūksta tęstinumo dėl susitarimų, kurie buvo pasiekti bendrojo plano koncepcijos stadijoje ir nėra užtikrinamas efektyvus žemės naudojimas, matoma neigiama tendencija, kad yra skatinama ir mažai kontroliuojama plėtra ir jos sprendiniai, nors bendrojo plano koncepcijoje teigiama, kad bendrojo plano sprendiniai turi užtikrinti kompaktišką miestą, tačiau tai sunkiai įgyvendinama, taip pat prastai įgyvendinami kai kurie techniniai parametrai įgyvendinimai ir nėra užtikrinami taikomi reikalavimai, kartais numatoma nepakankamai priemonių urbanistinės aplinkos kokybei užtikrinti. Baigdamas savo pristatymą pabrėžė, kad visos dviejų mėnesių darbo rekomendacijos yra paruoštos ir pateiktos plano rengėjams ir tikimasi, kad į jas bus atsižvelgta, taip pat padėkojo visiems, kurie prisidėjo prie šio bendrojo plano sprendinių rengimo.

M. Pakalnis pasakė, kad dabar pereinama prie klausimų, paprašė užduoti bendrus klausimus skirtus bendroms miesto problemoms, o ne klausimus susijusius su individualių sklypų problemomis, nes dėl individualių klausimų galima kreiptis į konkrečius konsultantus.

A. Kairevičius supažindino su klausimų uždavimo tvarka, bei priminė, kad tie, kas nori pasisakyti ir užduoti klausimus gali registruotis į kalbančiųjų sąrašą.

Kęstutis Matuliauskas pateikė peticiją dėl Šnipiškių, kurioje reikalaujama kad Šnipiškių šiaurinėje dalyje esančioje trikampėje nebūtų statomi daugiabučiai namai aukštesni nei trijų aukštų.

Stasys Paukštys paprašė paaiškinti kaip yra nustatomas plėtros koeficientas, kurio dydis 9.

M. Pakalnis paaiškino, kad skaičius devyni žymi zonos numerį, o ne tai, kiek kartų didėja plėtros įmoka, įmokos dydį bus galima nustatyti tik patvirtintus Infrastruktūros įstatymą, kuriame pagal plėtros zonos numerius bus numatyti įmokų dydžiai.

Jolanta Jasevičienė uždavė klausimą apie Lazdynų rajoną ir pasiteiravo dėl individualaus sklypo, kuriam 2007 m. buvo atkurtos nuosavybės teisės, šis sklypas yra prie dabar statomo baseino. Pastebėjo, kad pagal koncepcija šis sklypas tapo žalia zona, uždavė klausimą kodėl šis privatus sklypas bus paimamas visuomenės poreikiams.

A. Kairevičius pasakė, jog atsižvelgiant, kad užduotas klausimas yra individualaus pobūdžio, bei dėl individualaus sklypo, todėl į jį gali atsakyti salėje esantys specialistai prie jų priėjus, taip pat galima pateikti klausimą raštu.

Tatjana Kuzavinienė (toliau – T. Kuzavinienė) pasiteiravo ar buvo gautas jos pateiktas pasiūlymas, išreiškė pastabą, kad norėtų matyti visas žemės gelmių ir naudingųjų iškasenų telkinių ribas bendrajame plane.

M. Grabauskas pasakė, kad žemės gelmės yra Lietuvos valstybės nuosavybė, šie telkiniai nėra bendrojo plano sprendinių esmė, ir duomenys apie telkinius pildomi gavus geologijos tarnybos duomenis. Atsižvelgiant į tai, kad tai nėra bendrojo plano sprendinių esmė, detaliam pažymėti telkiniai atsiras vėliau.

T. Kuzavinienė papildė, kad jų reglamentuose yra nurodyta naudingų iškasenų teritorija, kuri turi būti numatyta bendrajame plane, tačiau kai jos nėra, atrodo, kad šių teritorijų negalima eksploatuoti ir žemės sklypams bus numatytas apribojimas, remiantis kuriuo nebus galima vystyti jokios plėtros ir eksploatuoti išteklių. Paprašė bendrąjį planą papildyti pastaba, kad būtų aišku, kaip prieiti prie šių išteklių, nes šioje teritorijoje iki 50-ųjų metų bus sustabdyta bet kokia veikla, o kad to neatsitiktų, paprašė bendrajame plane numatyti galimybę vystyti tas teritorijas. Priminė, kad būtų numatyta, jog pirmame etape eksploatuojami ištekliai, po to antrame etape vystoma tas, kas numatyta, tačiau, kad būtų aišku, nes šiuo metu sprendiniuose to nėra. Taip pat T. Kuzavinienė pasiteiravo, ar yra gauti pateikti pasiūlymai ai jai papildomai teikti pasiūlymą, nes jie negauna atsakymo.

A. Kairevičius atsakė, kad paskutiniojo atsakymo negauna dėl to, kad dabar buvo sprendinių pristatymas, po to išklaunami visi pasiūlymai ir pastabos, kuriuos įvertinus bus pateiktas galutinis atsakymas, tačiau tikrai bus atsakyta.

Birutė Danielė prisistatė, jog atstovauja Lazdynėlių individualių namų savininkų bendriją, pasakė, kad labai norėtų sužinoti, kur buvo paskelbta apie nepriklausomų vertintojų susitikimą su bendruomene, kaip buvo galima su jais susitikti, taip pat pasiteiravo remiantis kokiais kriterijais, buvo parinktos bendruomenės. Papildė, kad jie taip pat yra teikę pasiūlymus ir gavo atsakymą, patvirtinantį pasiūlymo gavimą. Paminėjo, kad Vilniaus miesto mero minėta bendrojo plano pagrindinė koncepcija, kad miestas būtų žalias yra svarbi. Pastebėjo, kad pateiktame pristatyme matyti, kad rengiamuoju laikotarpiu miškų zonų ir želdinių sumažėja 870 ha. Pasakė, kad visiems gyventojams aktualus klausimas yra siūlymas Lazdynėlių miško masyve įrengti kapines, jos nuomone, tai neteisingas sprendimas.

M. Grabauskas atsakė, kad galiojančiame miesto bendrajame plane kapinės yra numatytos toje pačioje vietoje, kaip ir siūloma dabar, tačiau pagal gautas pastabas ir apsvaistymus, šio sprendinio bus atsisakyta, nors šis sprendinys numatytas galiojančiame bendrajame plane.

Gintautas Tiškus, Visuomeninės miesto planavimo komisijos pirmininkas, pasakė, kad nori pasitikslinti, kada buvo parodyta palyginamoji lentelė, atkreipė dėmesį, kad jo nuomone pristatytuose sprendiniuose trūksta kolektyvinių sodų teritorijų, kurių daugelis yra žemės ūkio paskirties žemėje. Pasiteiravo ar bus priverstinai keičiama žemės naudojimo pagrindinė tikslinė paskirtis keitimas, ar tai buvo tik formalus parašymas. Taip pat pareiškė pastabą dėl socialinės infrastruktūros, nes buvo pateikta lentelė, kurioje stadionai numatyti 1 000 m atstumu nuo gyvenamųjų namų, tačiau pristatyme jis mato tik sporto aikšteles krepšiniui, tinkliniu ir kt., tačiau

nemato stadionų. Papildomai pasiteiravo ar minėtomis sporto aikštelėmis galės naudotis visi kvartalo ir rajono gyventojai, ar jos bus aptvertos ir jomis galės naudotis tik tam tikras ribotas skaičius žmonių. Pasakė, kad pagrindinis klausimas, kurį norėjo sužinoti, yra bendrojo naudojimo nuostatos, kurios turėtų atsirasti aiškinamajame rašte, nes pagal darbų programą šis bendrasis planas yra savivaldybės lygmens, o tai reiškia, kad savivaldybės lygmeniui netaikomos Teritorijų planavimo įstatymo 15 straipsnio nuostatos dėl galimybės nerengti detaliųjų planų, jo nuomone turėtų būti numatyta, kad toms teritorijoms, kurioms nebus parengtas bendrojo plano vietovės lygmens mastelis, o išliks 10 000 mastelis, bus privaloma rengti detaliuosius planus.

M. Pakalnis atsakė, kad minėtos sodų teritorijos bendrojo plano sprendiniuose yra parodytos, kaip gyvenamosiomis teritorijomis, kadangi tai yra normalūs gyvenamieji kvartalai, nors kol kas juose gyvenimo kokybė yra pakankamai prasta, tačiau jie vertinti kaip gyvenamosios teritorijos. Atsakydamas į klausimą dėl sporto aikštelių pažymėjo, kad be abejonės aikštelės, kurios projektuojamos savivaldybei priklausančiose teritorijose, kaip pvz. mokyklose, bus viešos ir atviros bendruomenei, tačiau jie negali vertinti aikštelių, kurios yra privačiuose sklypuose ir nebus prieinamos visiems. Pasakė, kad pasiūlymas dėl bendrųjų planų rengimo atskiros teritorijos dalims bus išnagrinėtas kartu su teisininkais, taip pat su savivaldybės teisės departamentu. Priminė, kad bendrajame plane bus įdėtas paaiškinimas, kada ir koks dokumentas galioja ir gali būti taikomas taikyti ir tai vertinga pastaba.

A. Kairevičius pažymėjo, kad G.. Tiškaus pateikti pasiūlymai raštu bus įvertinti.

Teodoras Mažeika uždavė klausimą apie numatomą vietą tiltui per Nėrį į Nemenčinės plentą. Jo žiniomis plano rengėjai yra gavę daug skundų ir pasiūlymų ir nors susirinkimo pradžioje buvo paminėta, kad šis pristatomas bendrasis planas nėra galutinis, pasiteiravo ar gali susiklostyti tokia situacija, kad būtų patvirtinta visiškai kita tilto vieta nei pavišinta, be galimybės pateikti kitus pasiūlymus ir skundus.

A. Kairevičius atsakė, kad taip negalės būti, nes šiandien yra pristatomi parengti sprendiniai, dėl kurių yra rengiamos diskusijos su visuomene, įvertinami pateikti pasiūlymai ir patikslinti sprendiniai bus vėl pavišinti ta pačia tvarka. Priminė, kad susipažinus su patikslintais sprendiniais, pasiūlymus galima bus teikti iki galutinio sprendinių pristatymo viešo susirinkimo pabaigos. Įvertinus pasiūlymus, bus nuspręsta ar tiltą projektuoti toje pačioje vietoje ar perkelti kitus, tačiau jo vieta nepasikeis be pristatymo visuomenei viešai.

M. Pakalnis papildė, kad šį klausimą jie jau yra apsvarstę, kadangi jis iš tiesų svarbus miesto ir to rajonų gyventojams, buvo nuspręsta, kad tai nėra prioritetas miesto objektas, tačiau kol kas nenumatyta nei keisti tilto vietos, nei atsisakyti paties tilto, nes šiuo atveju vietos keitimas tik komplikuočiau situaciją.

Daiva Sinkuvienė, Bendruomenės reikalų komisijos pirmininkė (toliau – D. Sinkuvienė), pasakė nuo 2016 metų kartu su bendrojo plano rengėjais buvo organizuoti susitikimai su bendruomenėmis, įvyko du susitikimai, buvo pateikti prašymai ir reikalavimai, bet nebuvo gauta nei vieno atsakymo, todėl paprašė pasakyti, kada jie gaus atsakymus.

A. Kairevičius atsakė, kad buvo išsiųsti tarpiniai atsakymai, o po šio pristatymo, kaip minėta, gauti pasiūlymai bus galutinai įvertinti ir greičiausiai dviejų savaitių bėgyje išsiųsti atsakymai.

D. Sinkuvienė pasiteiravo, ar atsakymai bus pateikti į teiktus pasiūlymus nuo 2016 m. rugsėjo mėn., ar tik į paskutinėmis dienomis teiktus pasiūlymus. Paminėjo, kad pagal įstatymą jiems turi būti atsakoma.

A. Kairevičius atsakė, kad bendrojo plano rengimas yra sudėtingas procesas, todėl buvo sudėtinga atsakyti į prieš pusantrų metų pateiktą pasiūlymą, kai dar buvo nežinomi konkretūs teritorijų sprendiniai. Paminėjo, kad šiandien pirmą kartą pristatoma tų sprendinių konkreti kryptis, pasiūlė išsamiai susipažinti su parengtais sprendiniais ir jeigu jie yra netinkami, pakartotinai pateikti siūlymus. Priminė, kad viešas susirinkimas rengiamas tikslu pristatyti kuria kryptimi planuojamas miestas.

D. Sinkuvienė paklausė, kada bus atsakyta į naujai pateiktus.

A. Kairevičius pasakė, kad bus atsakyta po šio viešo pristatymo.

D. Sinkuvienė pasiteiravo dėl ginčytinų sprendinių, dėl kurių bendruomenės nesutaria, kaip jie bus išspręsti.

M. Pakalnis atsakė, kad bus vertinami tiek vieni, tiek kiti pasiūlymai, tai, kad bendruomenės nesutaria yra natūralu, sprendimai bus priimti bet kuriuo atveju, o bendruomenės, kurios bus nepatenkintos priimtais sprendimais, turės teisę juos ginčyti.

D. Sinkuvienė pasiteiravo, koks tada bus rezultatas.

A. Kairevičius atsakė, kad kiekvienas, gavęs atsakymą, kad į jo konkretų pasiūlymą neatsižvelgta, turi teisę skusti tokį atsakymą.

Algirdas Glodenis prisistatė ir pasakė, kad reikia spręsti Vilniaus Šnipiškių gėdą, jis nesutinka su nuomone, kad jame reikia palikti viską taip, kaip buvę, nes gyvenimo kokybė šiame rajone tikrai nėra tinkama, kadangi dabar yra 21-asis amžius, o žmonės šiame rajone vis dar gyvena be patogumų, be vandentiekio, be kanalizacijos, su lauko tualetais, priminė, kad net spaudoje buvo rašyta, jog situacija domisi tarptautinės institucijos.

A. Kairevičius pažymėjo, kad tai bus užfiksuota protokole.

Bronislovas Simonaitis, atstovaudamas Lentvario seniūnijos gyventojų bendruomenę „Atgimimas“, pasakė, kad jau 10 metų kariaujama su Vilniaus miesto plėtros departamentu dėl šioje teritorijoje norimos numatyti pramonės zonos. Pareiškė nuomonę, kad žemės sklypai priklauso gerai žinomam verslininkui, kurio interesams, pasak jo, atstovauja Vilniaus miesto savivaldybė, kai tuo tarpu žmonių interesai yra nustumiami į šoną. Atkreipė dėmesį, kad planuojama pramonės zona jau dabar yra apsupta gyvenamaisiais rajonais ir planuojamais gyvenamųjų namų kvartalais, todėl nesuprantama kodėl norima tarp gyvenamųjų namų įkurdinti apie 176 ha pramonės teritoriją.

A. Kairevičius pasakė, kad šis ginčas vyksta jau seniai ir jis yra sprendžiamas, kadangi senajame bendrajame plane šioje teritorijoje buvo numatyta pramonės plėtra ir padarius ne pramonės teritoriją būtų pažeidžiami kitų interesai, šiuo metu ieškoma visiems priimtino sprendimo. Pažymėjo, kad pasiūlymas bus išklaustas, įvertintas ir jį atsakyta.

Jūratė Markevičienė pasakė, kad nori pateikti pastabą Žvėryno bendruomenės vardu. Pastebėjo, kad pristačius koncepciją bendruomenė buvo pateikusi pasiūlymą dėl kaimynijų sampratos mieste, nes jų manymu tai yra esminis dalykas, pristatyme plane to nemato todėl priminė savo pasiūlymą. Pasakė, kad jos nuomone pateiktų pasiūlymų skaičius rodo tai, kad bendrasis planas dar neužbaigtas, taip pat dauguma pasiūlymų kartojasi, todėl pasiūlė visus pateiktus pasiūlymus viešinti, kad visuomenė galėtų viešai pamatyti, kokie yra teikiami pasiūlymai. Taip pat jos nuomone per daug skubama rengiant planą, nes skubėjimas šiuo atveju yra atvirkščiai proporcingas teisėtiems lūkesčiams, todėl ji pasiūlė sulėtinti tempus ir paruošti kokybišką planą, priminė, kad pirmasis bendrasis planas buvo svarstomas gerokai ilgiau, taip išreiškė norą kad būtų nustatyti aiškūs terminai, kada ir kiek laiko plano sprendiniai gali būti svarstomi, kada pateikti siūlymus, nes tai reikalinga planuojant laiką. Taip pat pažymėjo, kad remiantis vakarietiška praktika, bendrasis planas turėtų būti parengtas taip, kad kiekvienas, jį pasiėmęs, turėtų galimybę pagal savo sklypą ir namo numerį susirasti reglamentus tekstinėje dalyje, neieškodamas paveikslukų brėžinyje, jos nuomone, kai nėra paieškos sistemos, neįmanoma naudotis planu, zonos turėtų būti nurodytos aiškiai pagal gatves, taip pat jos nuomone zonų spalvos turi turėti aiškią grafinę išraišką, kad nereikėtų ginčytis, ar čia šviesiai rožinė, ar šviesiai raudona. Taip pat pasiūlė suvienodinti plano teisinę ir grafinę dalis, paminėjo, kad Konstitucinis teismas jau seniai yra išaiškinęs dėl Kuršių nerijos, kad negali jokia dokumentų tekstinė dalis skirtis nuo grafinės, todėl jos nuomones dalys turi būti visiškai identiškos, o šiuo metu ji mato didelį skirtumą. Pateikė paskutinę pastabą dėl bendrojo plano mastelio, nes svarbu nustatyti tai, ar tai yra savivaldybės, ar vietovės planas, jos nuomone verta daryti vietovės planą, nes Teritorijų planavimo įstatymas to nedraudžia, pasakė, kad verta būtų padaryti vieną planą kompromiso būdu masteliu 1 prie 5 000, nes šiame kompiuteriniame amžiuje tai nėra sudėtinga.

M. Pakalnis padėkojo už konstruktyvias pastabas, pasakė, kad organizatoriai dės pastangas, kad būtų patvirtintas aiškus reglamentų rinkinys, rengėjų tikslas yra parengti planą taip, kad susiradus teritoriją žemėlapyje galima būtų pamatyti, kokie reglamentai toje vietoje nustatyti, taip pat, kad sprendiniai nebūtų dviprasmiškai traktuojami.

Audrius Bukantas (toliau – A. Bukantas) paklausė ar tikrai Vilniaus mieste ruošiamasi plėtoti žemės ūkį.

M. Pakalnis atsakė, kad Vilniaus miestas kaip ir visi kiti Europos miestai, įskaitant Berlyną ar Barseloną, savo teritorijoje turi ir žemės ūkio teritorijas, ir mato tai kaip savo plėtros rezervą, numatant tose teritorijose tam tikrą ekologinę gamybą, pavyzdžiui, kuro auginimą ar kiti dalykus, tai ar savivaldybėje gali būti žemės ūkis, ar ne, apsprendžia objektyvūs kriterijai.

A. Bukantas paprašė peržiūrėti sprendinius dėl žemės sklypų, kurie egzistuoja Vilniaus pakraščiuose ir kurių paskirtis yra neaiški, nors už juos yra mokamas žemės mokestis, šiame bendrajame plane šie žemės sklypai paliekami toliau tokie patys, jokia veikla juose neleidžiama, todėl paprašė peržiūrėti sprendinius ir numatyti, kad šiuose sklypuose būtų leidžiama veikla.

Eglė Mirončikienė, Senosios Šeškinės seniūnaitė, Senosios Šeškinės asociacijos pirmininkė, pasakė, kad nori kalbėti viso rajono vardu, pasakė, kad Senosios Šeškinės rajone iš vienos pusės auga dangoraižiai, iš kitos pusės projektuojamas Perkūnkiemis, o jie yra atsidūrę tranzito dalyje. Pasakė, kad visas kvartalas surinko absoliučios daugumos gyventojų parašus dėl to, kad nebūtų panaikinti bendrojo plano apribojimai šiai teritorijai, kurie buvo iki šiol galiojusiame bendrajame plane, tačiau jokio atsakymo kol kas nėra gauta. Pasakė, kad vystant gretimą kvartalą vyko svarstymas, nes aukštumas ir intensyvumas viršija keturis kartus leistinas normas, šalia

kraštovaizdžio draustinis, kuris yra aktualus visam miestui tačiau savivaldybė į tai atsižvelgti nesiruošia. Jos nuomone tai, kas galioja kvartalui, negalima statyti didesnių nei 2 aukštų pastatų tinka šalia dviems sklypams. Jos nuomone savivaldybė atstovauja tik ekonominius interesus, kaip pavyzdį pateikė tai, kad yra nuimama apsaugos zona nuo tos juostos, kuri yra tarp kraštovaizdžio draustinio ir miesto, dėl to nukenčia socialiniai reikalai. Pasakė, kad kvartalas, kuris neturi šaligatvių, lietaus nutekėjimo sistemos, negauna nieko iš to ir miestas išvis nieko nereikalauja, jie aukoja savo žaliąsias zonas, kad vystytojai galėtų pastatyti daugiau tarpinių vietų miesto teritorijoje. Mano, kad miesto plėtra neturi būti vykdoma aukojant ištisų rajono gyventojų interesų, bloginant jų gyvenimo kokybę, ji norėtų, kad būtų laikomasi įstatymų, ir būtų atsakoma į gyventojų kreipimąsi, kaip numato įstatymai. Mano, kad tai padaryti įmanoma ne tik per viešąją erdvę ar teismines institucijas.

A. Kairevičius pasakė, kad bus atsakyta. Pridūrė, kad buvo pateikti tarpiniai paaiškinimai, galutiniai atsakymai bus pateikti po šio pristatymo.

Sakalas Gorodeckis, Vilniaus Užupio Respublikos bendruomenės asociacijos pirmininkas, pasakė, kad jam džiugu matyti aktyvų žmonių dalyvavimą, papildė, kad Vilniaus bendruomenių asociacijoje yra 34 nariai, taip pat buvo kviečiama ir daugiau bendruomenių, jo nuomone atsiradus bendrojo plano viešinimo procedūrai, bendruomenės turi būti kviečiamos. Pastebėjo, kad SĮ „Vilniaus planas“ Vilniaus miesto savivaldybėje apsilankė daugybė investuotojų su konkrečiais pasiūlymais, pasiteiravo, ar bus daromas atskiras pristatymas investuotojams, jo manymu investuotojų pageidavimai turėtų būti paviešinti, o jeigu to nėra, tai reiškia, kad dirbama ekonominei naudai tų verslų, o ne žmonių gerbūviui, jeigu tas nebus daroma, galimi piketai. Pareiškė pastabą, kad turėtų būti parengtas brėžinys, kuriame aiškiai matytųsi, kas pasikeitė nuo praėjusio bendrojo plano, nes didžioji dalis žmonių nėra specialistai, kurie naršytų visas legendas, jie nori pamatyti, kas pasikeitė konkrečioje teritorijoje. Pareiškė pastabą, kad tokie planai paprastai daromi ilgesnį laiką, kadangi šis planas nėra sezoninis. Pasiūlė rimtai atsižvelgti į pateiktas žmonių pastabas, nes savivaldybės pareiga atstovauti rinkėjų interesus.

M. Pakalnis atsakė, kad visi pristatymai ir susitikimai, kurie buvo daryti, yra paviešinti, taip pat savivaldybės puslapyje prie bendrojo plano sprendinių galima pasižiūrėti, kam, kada, kas buvo pristatoma. Priminė, kad vienintelės pasiūlymų pateikimo formos buvo per TPDRIS sistemą arba raštu savivaldybei, kitokių pažadų negalėjo būti. Tai pat pasakė, kad planas buvo pristatomas įvairiose formose (gimnazijose, konferencijose ir pan.) ir buvo sulaukta daug pastabų dėl viso miesto problemų. Priminė, kad vienintelis pasiūlymų teikimo būdas buvo raštu, jokių kitų pasiūlymų asmeniškai nebuvo gauta.

S. Gorodeckis pasakė pastabą, kad yra žinių, kad investuotojai laisvai pakliūva į savivaldybę su savo pasiūlymais, o bendruomenės, ginančios visų interesus, negali ateiti ir paklausti.

M. Pakalnis atsakė, kad siekiant išspręsti konfliktus, buvo susitinkama tiek su vienais tiek su kitais.

S. Gorodeckis pasiūlė visiems suvienodinti sąlygas.

A. Kairevičius pasakė, kad buvo reikštos pastabos dėl nepakankamo finansavimo, pastebėjo, kad negalima išsamiai atsakyti į pasiūlymus pirmojoje bendrojo plano rengimo stadijoje, kai planas dar tik rengiamas, buvo norima pilnai įvertinti pasiūlymus, o ne atsakyti atžagariai pirminėje stadijoje. Pasakė, kad perėjus prie sprendinių konkretizavimo, sprendiniai pristatomi visuomenei ir atsižvelgiant į visuomenės nuomonę, bus pateiktas atsakymas. Pasakė, kad pirmiausia reikia

įvertinti infrastruktūros plėtros galimybę, priminė, kad tarpiniai atsakymai buvo pateikti visiems, o galutiniai atsakymai bus pateikti po šio pristatymo.

Alfonsas Brazas pažymėjo, kad iš pirmo žvilgsnio atrodo, jog atliktas didelis teigiamas darbas, tačiau taip pat išreiškė apgailėstą, kad šis darbas yra pavėluotas, nes jo įsitikinimu, jis galėjo būti pradėtas prieš metus ar pusantrų metų, tuomet būtų buvę daugiau laiko. Atkreipė dėmesį, kad atsirado daugiau funkcinų zonų, jos yra smulkesnės, iš pirmo žvilgsnio, tai suteikia aiškumo, konkretumo ir detalumo, tačiau iš tikrųjų taip nėra, kadangi zonose vyrauja keli žemės naudojimo būdai, kiekvienoje zonoje dažniausia yra keli naudojimo tipai, užstatymas dažniausiai yra mišrus, o mišrus užstatymas, pasak jo yra blogai. Išreiškė savo susirūpinimą dėl tokios padėties ir siūlė mėginti daryti zonavimą, jungiant kartu keletą ar keliolika zonų. Pažymėjo, kad daugelį žmonių neramina terminas „užstatymo intensyvumas“, pasak jo kyla klausimas, kas bus statoma, – ar nauji gyvenamieji namai, nauji komerciniai objektai, ofisai, viešbučiai ar pan., ar visuomeninės paskirties objektai, viešosios zonos ar plėtojamos žaliosios erdvės. Nurodė, kad dėl numatomo mišraus zonavimo bus galima daryti iš esmės bet ką, jo nuomone Antakalnyje ir Senamiestyje nėra jokio aiškumo. Išreiškė nuogąstavimą, kad investuotojai arba turintys pinigų galės perpildyti esamas funkcinės zonas, kurios jau pakankamai intensyviai užstatytos naujais gyvenamaisiais namais ir naujais komerciniais objektais, o viešųjų erdvių, viešosios infrastruktūros ir žaliųjų plotų pritrūks arba žalieji plotai sumažės, nes interesas yra perpildyti zonas komerciniais ir gyvenamosios paskirties objektais. Pažymėjo, kad nemato galimybių, kad bendrojo plano rengėjai padarytų planą masteliu 1:5000 ir kad funkcinės zonos būtų jungiamos ir zonuojamos realiai, o ne taip kaip dabar numatyta, t. y. kad galima ir vienaip, ir kitaip. Kadangi, jo manymu, neišeina padaryti konkretumo, detalumo ir aiškumo, jis pasiūlė įpareigoti bendruoju planu savivaldybę parengti mikrorajono ir kvartalo, t. y. keleto ar keliolikos funkcinų zonų detaliuosius planus. Taip pat pažymėjo, kad tai jau reikėjo padaryti seniai, t. y. pasikeitus Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymui. Nurodė, kad nežino nei vieno mikrorajono ar kvartalo, kur būtų parengtas visos teritorijos detalusis planas, jo manymu, reikia bendruoju planu įpareigoti procesą tęsti toliau – konkretizuoti ir detalizuoti, nes ne jis vienas yra tokios nuomonės. Taip pat nurodė, kad bendrojo plano rengėjai per kelis mėnesius ar pusę metų nepajėgūs padaryti tai, ką reikėjo padaryti per pusantrų ar du metus, pažymėjo ir tai, kad, vertinant objektyviai, naujasis bendrasis planas su visais neapibrėžtumais yra geriau negu esamas senasis, nes senajame, jo įsitikinimu, apskritai galima daryti ką nori. Kreipėsi į Mindaugą Pakalnį, pažymėdamas, kad nors viską intensyviai, nepasakant, kas bus užstatyta, reiškia A. Avulio kvartalo variantą. Su pasipiktinimu kėlė klausimus kur projektuojamos viešosios erdvės, visuomeninės paskirties objektai ir kur žmonės galės pėsčiomis nueiti iki jų savo poreikius patenkinti, nurodė, kad visi naudosis savo privačiu transportu ir važiuos kažkur, kur šie objektai yra. Dar kartą akcentavo, kad noras pateikti savo variantą, pagal kurį kiekvienoje zonoje galimas mišrus užstatymas ir galimi visi variantai, jo nuomone reiškia tai, jog laimės tas, kad turės daugiau pinigų, pabrėžė, kad jam tai nepatinka.

M. Pakalnis, atsakydamas į klausimą dėl zonavimo, pažymėjo, kad diskusija apie tai, ar svarbiau funkcija, ar apimtis, yra labai sena, siekianti dešimtmečius. Iškėlė klausimą, ar svarbiau yra funkcija, ar apimtis, ir nurodė, kad ilgą laiką planavimas vyko nustatant funkciją: „čia – gyvenama, čia – komercija, čia – parduotuvė, čia – gamykla“, o dabar moderni urbanistika yra nuėjusi ta kryptimi, kad yra reglamentuojama apimtis.

Neprisistatęs asmuo replikavo į M. Pakalnio pasisakymą klausimu, o ar Vokietijoje – ne moderni.

M. Pakalnis į klausimą paaiškino, kad vokiška sistema, kurioje yra nustatytas terminas užstatymo intensyvumas, buvo vienas iš pavyzdžių, formuojant Lietuvos teritorijų planavimo sistemą, ir jis

yra perimtas iš Vokietijos. M. Pakalnis pažymėjo, kad dabartiniame bendrajame plane užstatymo intensyvumu buvo spekuliuojama planuojant komercines teritorijas ir statant komercinius objektus, o realiai juos paverčiant gyvenamais namais. Taip pat pažymėjo, kad bendrajame plane „ši kartelė yra smarkiai nuleidžiama“ iki to lygio, kad būtų galima užtikrinti gyvenamai aplinkai reikalingus rodiklius. Nurodė, kad iš esmės didelio skirtumo dėl to, ar bus pastatytas viešbutis, ar gyvenamasis namas, nėra, ir kad esmė yra, kiek bus žmonių, automobilių, ir kur bus planuojamos žaliosios erdvės bei socialinė infrastruktūra, kuri bendrajame plane yra tiksliai įvardyta. Paaiškino, kad tai buvo vienas iš kertinių principų, kuriuo vadovautasi rengiant bendrąjį planą.

Neprisistatęs asmuo paklausė apie teritorijų kvartalus ir mikrorajonus, jų detalizavimą.

M. Pakalnis atsakė, kad tų teritorijų, kuriose buvo daugiausia problemų, dideli detalieji planai (ir po 100 hektarų) jau yra rengiami, taip pat pasakė, kad toks detalizavimas, kiek leis turimi resursai, vyks ir toliau.

Neprisistatęs asmuo replikavo, kad tai reikia įrašyti bendrajame plane.

M. Pakalnis atsakė į repliką, nurodydamas, kad kai kur jau yra įrašyta.

Jonas Urbonavičius padėkojo Vilniaus miesto savivaldybei ir merui, kad nupjovė tujas, padarė naują dviračių taką, tačiau išreiškė apgailestavimą dėl to, kad neatsiranda rimtesnių sprendimų iškelti pramonę iš miesto, susitarti su rajono savivaldybe dėl plėtros vystymo ja pasidalijant, taip pat dėl to, kad gyvenamaisiais namais apstatoma virš 20 metų pramoninei paskirta zona ir neužtenka jėgų tam pasipriešinti.

A. Kairevičius padėkojo už pasisakymą.

Jolita Kablytė Džervienė prisistatė kaip Panerių seniūnijos gyventoja, Trakų Vokės bendruomenės atstovė, padėkojo M. Pakalniui už nuostabų miesto architektūros istorijos pristatymą, o jauniems urbanistikos ekspertams – už pateiktas pastabas. Ragino atsižvelgti į pateiktus trūkumus ir juos šalinti, ypatingai atsižvelgti į tuos trūkumus, kurie yra įvardyti kiekvienos bendruomenės teritorijoje. Pataisė jaunąjį ekspertą, pasakiusį, kad iki 2050 metų gyvensime taip, kaip mes pasirinksime. Apgailestavo, kad gyventojai patys nieko nepasirinks, kad viską nuspręs salėje sėdintys vyrai, „primesdami“, kaip visi gyvens iki 2050 metų. Pažymėjo, kad Trakų Vokės bendruomenė ir Panerių seniūnijos bendruomenės teikė aibę pasiūlymų, tačiau interaktyviame žemėlapyje, kuriame galima pasižiūrėti bendruomenių pateiktus pasiūlymus, Trakų Vokės bendruomenės pasiūlymų nėra įkelta, pasakė, kad buvo surinkta 3500 bendruomenės gyventojų parašų dėl nesutikimo su toje zonoje siūloma pramonės teritorija, tačiau tai niekur neįtraukta, į jokią Bendrąjį planą, pasitikslino ar šie bendruomenės pasiūlymai negalioja. Anot jos, šis susirinkimas parodė, dėl ko negalioja bendruomenės pasiūlymai. Iškėlė retorinį klausimą, kodėl susirinkime nematome nė vieno verslo atstovo, kuris matytų kokių nors „nepatogumų“ ir ragintų kažką pakoreguoti, jos įsitikinimu, taip yra todėl, kad visi jų siūlymai priimti, o gyventojų pasiūlymai net neįtraukti, net nenurodyta, kad jie buvo pateikti. Ji dar kartą akcentavo klausimą dėl pramonės zonos, kurios, jos įsitikinimu, bendruomenės gyventojai jau „neištums“ ir paminėjo anksčiau susirinkime pasisakiusio J. Urbonavičiaus žodžius: „Per mažai raumenų turi vyrai“. Ji nurodė, kad tam tikras teritorijas, esančias arčiausiai gyvenamųjų rajonų, buvo galima pakeisti į paslaugų sferas, į komercines zonas, ir tokiu būdu būtų pasiektas kompromisas. Taip pat ji išreiškė nepasitenkinimą tuo, kad prie naujai kuriamos 4 juostų Konstantino Ostrogiškio gatvės numatyta žalioji zona, kuri pramonės zoną neva turėtų apsaugoti nuo gyventojų, nes 4 juostų gatvė eis per

gyventojų sklypus, o apsauginės zonos gyventojų sklypuose. Jos įsitikinimu, žalioji zona turėtų būti padaryta prie gyventojų tvoros kaip apsauginė (buferinė) zona, o didžioji gatvė – iškelta už jos, taip, kaip prašė gyventojai. Dar kartą prašė išgirsti bendruomenės gyventojus, pažymėdama, kad yra galimybė padaryti tai, ko prašė gyventojai, nes anot jos, galimybės yra tada, kai yra noras. Taip pat iškėlė kitą bendruomenei kilusį klausimą, peržiūrėjus detalizuojančius sprendinius, – kodėl tvirtinant bendrojo planą koncepciją neprioritetinei pramonės zonai buvo nepritaikiama, t. y. kodėl pusė teritorijos, kuri turėjo likti tokios paskirties, kuri yra, staiga tapo komercine raudona zona. Jos įsitikinimu, taip atsitiko dėl to, kad tuos sklypus jau turėjo verslo subjektai, pažymėjo, kad tokiu būdu ta zona tapo komercinė, o gyventojų sklypai liko žemės ūkio paskirties be teisės ją keisti. Iškėlė klausimą dėl to, gal turėtų visa teritorija būti padaryta ne pramonės, o komercinė ir žmonės galėtų patys spręsti, kaip toje teritorijoje tvarkytis. Paaiškino, kad kalba eina apie Liepalingio gatvės sankryžą. Baigdama pasisakymą, paprašė įtraukti ir apsvaistinti bendruomenės pasiūlymus ir pastebėjimus, kad būtų atsižvelgta į bendruomenės interesus.

A. Kairevičius padėkojo už pasisakymą.

Daiva Jonikienė prisistatė kaip teritorijų planavimo specialistė, kuri naudosis bendruoju planu, taip pat kaip Miesto planavimo ir plėtros komiteto kuruojamos visuomeninės komisijos sekretorė, vilnietė bei Antakalnio gyventoja. Pažymėjo, kad Senamiestyje buvo skaičiuoti reglamentai, tačiau, jos įsitikinimu, reglamentai turi būti visiškai išimti ir palikta balta teritorija. Paaiškino, kad tai reikštų, kad teritorija būtų tvarkoma pagal KPD nuostatus, kuriuos miestas gerbia kaip aukštesnį dokumentą, taip pat, kad nebūtų jokių naujų statybų ar pan., o tik palaikomieji darbai ir atstatymas. Kalbėdama apie miegamuosius rajonus, išreiškė nuogąstavimą, kad Antakalnyje numatytas intensyvus užstatymas iki 9 aukštų, taip pat nuostabą, kad buvo kalbama priešingai, t. y. kad prie šių teritorijų bus „jautriai prieinama“, kad juose nebus niekas vystoma ir pan., tačiau jos vertinimu, tai yra melas ir gudravimas. Pasiūlė išimti šias teritorijas iš bendrojo plano, kad jos būtų balto, t. y. kad būtų palikta situacija *status quo*. Jos įsitikinimu, šios teritorijos negali būti toliau vystomos, jeigu tam trukdo nuosavybės reikalai, – jose galima tik reorganizacija, tačiau net ir reorganizacijos atveju reiktų rimtai pagalvoti apie įstatyminę bazę, apie tai, kaip pasielgti su žmonių nuosavybe. Pažymėjo, kad tokiose teritorijose neturėtų likti privačių sklypų, – jie turi būti išpirkti, kad nebūtų vietos spekuliacijai dėl įsiterpusių sklypų paskirčių ir pan. Jos manymu, miegamuosiuose rajonuose negali būti multifunkcinių zonų, nes tie miegamieji rajonai yra visiškai įvykdyti, užpildyti ir jau anksčiau buvo 100 procentų įgyvendinti.

A. Kairevičius padėkoja už pasisakymą.

M. Pakalnis pakomentavo pasisakymą dėl „baltų dėmių“, pažymėdamas, kad būtent „baltos dėmės“ ir padaro sistemą neskaidrią, pažymėjo, kad bus dedamos visos įmanomos pastangos, kad tiek Senamiesčio specialiojo ir jo buferinės zonos plano, tiek bendrojo plano reglamentai būtų suderinti ir vienodi, nes planų gausa lemia ydingą situaciją, kai nebežinoma, kur kas galioja.

A. Kairevičius atkreipė susirinkusiųjų dėmesį, kad susirinkimas tęsiasi jau beveik 2,5 valandos ir užsiregistruvusių kalbėti liko 4.

Kristina Gulbinienė prisistatė kaip Vilniaus Kalnėnų bendruomenės atstovė, pažymėjo, kad susirinkime pasisakė jau daug žmonių, todėl kai kuriais klausimais gali būti kartojamasi, taip pat pasveikino architektus už tai, kad jie skyrė pakankamą dėmesį darniai plėtrai ir ekologijai miesto ateities vizijoje. Nurodė, kad norėtų pakalbėti apie vieną valstybei priklausantį sklypą, kurį administruoja Valstybės įmonė Turto bankas, ir kurį sudaro apie 27 hektarai faktinio miško.

Uždavė klausimą Mindaugui Grabauskui, ar jis prieš planuodamas apsilankė tame sklype ir matė tą faktinį mišką, kuris, Valstybės įmonės Turto banko skelbimu, yra „pieva“, ji paaiškino, kad tame sklype yra apytiksliai 90 procentų medžių, taip pat pažymėjo, kad šis sklypas yra įsiterpęs į Kalnėnų mikrorajoną ir šiuo metu iš dalies, o ateityje galėtų pilna apimtimi patenkinti Kalnėnų gyventojų rekreacijos poreikius. Nurodė, kad aplink yra išsidėsčiusios realios tikros pievos, kurios yra privatūs sklypai, kuriuose kažkada taip pat bus užstatymas. Iškėlė klausimą, kodėl reikia iškirsti 27 hektarus miško, o po to sodinti medelius ir vadinti juos „želdynais“, paragino atsižvelgti į minėtą Kalnėnų gyventojų poreikį, taip pat pridūrė, kad Kalnėnų gyventojai bus stiprūs ir kovos už miško išsaugojimą. Uždavė klausimą, ar verta iškirsti 27 hektarus miško, ar kažkoks vystytojas ten jau turi planų.

A. Kairevičius trumpai atsakė, kad dėl vystytojo bendrojo plano rengėjui tikrai nėra žinoma, dėl sprendinių vertinimo atsakys M. Grabauskas. Taip pat pažymėjo, kad nagrinėjama teritorija buvo karinio dalinio teritorija, kurioje yra numatytas ne kirtimas, o urbanizacija – pavertimas kita veikla.

M. Grabauskas pažymėjo, kad tiksliai atsakyti dėl nagrinėjamos teritorijos neturi galimybės, tačiau gali pažiūrėti į jos raidą. Jis taip pat nurodė, kad ten buvo karinė teritorija.

K. Gulbinienė pasakė, kad ten buvo karinė teritorija – visą laiką užtvirta.

M. Grabauskas patikslino, kad šiaurinėje teritorijos dalyje yra bunkeriai ir pan., ir šia teritorija, kaip matoma iš bendruomenės pasiūlymų, daugelis naudojosi. Pažymėjo, kad pietinėje teritorijos dalyje prieš 10 metų buvo beveik tuščias laukas ir, kadangi tai buvo nenaudojama teritorija, joje po truputį užaugo jaunuolynas.

K. Gulbinienė replikavo, kad prieš 10 metų tuščio lauko ten tikrai nebuvo ir nurodė turinti nuotraukas.

M. Grabauskas atsakė, pasiūlydamas K. Gulbinieniui peržiūrėti ortofoto nuotraukas, kurios yra daromos kas keletą metų.

M. Pakalnis paaiškino, kad teritorijoje, apie kurią diskutuojama, yra didelis gyvenamųjų namų kvartalas, kuriam pagal atitinkamas normas tikrai reikalingas želdynas. Taip pat paaiškino, kad kiek jis matė šios teritorijos sprendinius, želdynas ten yra numatytas, taip pat bus patikrinta ar numatytas želdynas yra pakankamas. Pažymėjo, kad vertingiausias teritorijos dalis, apžėlusias medžiais, privaloma išsaugoti, tačiau pažadėti, kad visa teritorija bus paversta dideliu parku, negali. Pasakė, kad šiuo metu gali pateikti tokį atsakymą, o konkrečius sprendinius gyventojai gaus vėliau.

Liutauras Stoškus pasakė, kad jo pasisakymo „žanras“ bus kitoks negu iki šiol, ir kad tai turėtų praskaidrinti ar pakeisti vyraujančią nuotaiką, pasidžiaugė jo pasisakymo metu jau praretėjusia, tačiau prieš tai gausia buvusią sale, taip pat gausia sale Lietuvos Respublikos Seime, Kovo 11-osios salėje, jo manymu, tai rodo, kad visuomenei darosi „ne vis tiek“, kokia bus mūsų ateitis, ir tai teikia vilčių, kad bendromis jėgomis galime pasiekti dokumento bendrąjį planą, kuris, daugiau mažiau, atitiks visų mūsų lūkesčius. Pažymėjo, kad viliasi, jog tie, kurie jo pasisakymo metu pasiliko salėje nėra tie, kurie atėjo aiškintis, kodėl jų sklypas pažymėtas žalia, o ne geltona zona, taip pat nurodė, jog to tikėjosi ir meras. Atkreipė dėmesį, kad kai kurie iš susirinkime dalyvavusių klausimus kėlė būtent tokioje plotmėje ir, gavę vienokį ar kitokį atsakymą, pasitraukė. Pažymėjo norintis tikėti, kad tie, kurie liko jo pasisakymo metu, kelia platesnio pobūdžio klausimus negu vienos atskiros spalvos, ir kad miestiečiai save identifikuoja bendruomenės dalimi, o ne nieko

bendra tarpusavyje neturinčiu atskirų namų ūkių „kratiniu“. Nurodė tikintis, kad miestas – tai organizmas, kuris gyvena savo rūpestį pasidalydamas tarpusavy, tokiu būdu tiek sutaupydamas išteklių, tiek darydamas mažiausią poveikį aplinkai. Pažymėjo, kad tie, kurie gyvena centre, moka už tuos, kurie gyvena pakrašty; jeigu nebūtų tokio solidarumo, pastarieji turėtų mokėti žymiai daugiau už šildymą; tie, kurie gyvena centre kenčia transporto srautą, kurį sukelia atvykstantys į centrą. Jo manymu, tai yra tam tikra kaina, kurią mes visi mokame už solidarumą, ir kad tik tai bendruomenė ir turi teisę spręsti, kaip gyventi toliau, koks turėtų būti bendrasis planas. Pažymėjo, kad iš esmės yra du sprendimo būdai: pirmu būdu jis įvardijo „paklodės būdą“, kuris reiškia, kad tas, kas stipresnis, traukia į savo pusę ir laimi, ir jo įsitikinimu, klausimų „suvedimas“ į žalią, geltoną arba raudoną zoną iš esmės ir yra „paklodės sąsąsą“; antru būdu jis įvardijo „sutarimo (solidarumo) būdą“, reiškiantį, kad bendruomenė, visų pirma, susitaria dėl bendrų principinių strateginių dalykų, tada – dėl tų strategijų įgyvendinimo būdų ir taktikos, ir tik tada, jeigu yra dar kažkokie techniniai nesutarimai, ginčijasi dėl vieno ar kito konkretaus sprendimo. Pažymėjo, kad jo nuomone, mero nurodyti keturi bendrojo plano akcentai, nesutampa su bendrojo plano lūkesčiais suformuluotais dabar galiojančio bendrojo plano monitoringo programoje. Atkreipė dėmesį, kad tuo metu konsultantu buvęs dabartinis vyriausiasis architektas M. Pakalnis šioje salėje pristatinėdamas monitoringo ataskaitą, akcentavo, kad buvo suplanuotas miestas, kuris dabartinėje plėtros teritorijoje gali turėti milijoną gyventojų, ir dėl to turime didelę problemą, nes miestas išsidriekęs ir tai reiškia, kad mes naudojame neefektyviai savo išteklius, ir kur kas daugiau negu galėtume mokėti, ir tai yra viena iš pagrindinių problemų, dėl kurios reikia keisti bendrąjį planą, daryti jį tokiais, kad miestiečių gyvenimas būtų kur kas efektyvesnis išteklių naudojimo prasme. L. Stoškus išreiškė nuostabą, kad dabartiniame pasiūlyme numatytas toks plėtros variantas, kuris, preliminariais skaičiavimais, galėtų sutalpinti jau ne vieną milijoną, o apie 1,3 milijono gyventojų, o tai reiškia, kad iš esmės 30 procentų didinamas miesto išsidriekimas, tai reiškia, kad einama ne tuo keliu ir kad reikia peržiūrėti sprendinius. Atkreipė dėmesį, kad monitoringo ataskaitose taip pat buvo minimos transporto problemos, aiškiai pažymint, kad skaičiuojant vienam asmeniui, privačiais automobiliais yra nuvažiuojama 70 procentai kelio, todėl jis šią problemą įvardijo kaip problemą numeris vienas ir nurodė, kad dėl nesugebėjimo sumažinti transporto taršą, turėsime apmokėti Europos Sąjungos baudas, taip pat, kad kėsime automobilių spūstis. Akcentavo, kad meras kalbėjo apie sąlygų visiems kelionės būdams sudarymą, tačiau tokiu siūlymu prieštaraujama tam, dėl ko Bendrasis planas turėjo būti keičiamas. Pateikė vaizdingą pavyzdį apie asmenį, turintį ribotą kiekį pinigų, kuris vienoje vietoje stato gyvenamąjį namą, kitoje – poilsio namus, trečioje – sodo namą. Nurodė, kad šioje situacijoje, jeigu asmuo skolinasi pinigus, bankas „paims“ nuosavybę ir asmuo visko neteks, arba jis nieko nepastatys. Jo įsitikinimu, bendrajame plane siūlomas įdiegti būtent toks modelis. Atkreipė dėmesį į tai, kad nuo kovų dėl zonos spalvos dėmesys turėtų būti nukreipiamas į globalių sprendimų pasekmes, kurias programuoja bendrasis planas. Savo pasisakymą užbaigė palinkėjimu nepasiduoti tai bandomai primesti strategijai, pagal kurią visi „tąsytų paklodę į savo pusę“, ir reikalauti principinių miesto plėtros vizijos kryptių, taip pat palinkėjo, kad visi susirinkę žmonės būtų ne tik savo aptverto kiemo, bet ir viso miesto šeimininkais.

A. Kairevičius padėkojo už pasisakymą.

Birutė Issela nurodė, kad pateiks keletą pastabų dėl tankinimo. Jos įsitikinimu, tankinimas tikrai kelia nerimą, dėl ko norėtųsi daugiau diskusijų šiuo klausimu, pažymėjo gyvenanti miegamajame rajone priešais Perkūnkiemį, o tai yra praktiškai tas pats, kas gyventi pačiame Perkūnkiemyje. Jos įsitikinimu, daug miesto rajonų tampa „naujaisiais Perkūnkiemiais“, įskaitant ir, pavyzdžiui, seną mikrorajoną Antakalnį. Ji nuogaštavo, kad tuo atveju, jeigu naujasis bendrasis planas šių klausimų neišspręs, taps neįmanoma gyventi, nes Vilnius taps „Perkūnkiemio miestu“. Taip pat pasakė, kad

jos manymu, tai, kad atsisakoma funkcijų reiškia, jog, leidžiant apimčiai, galima statyti iš esmės bet ką, pavyzdžiui, šalia gyvenamojo rajono gali būti statomas ir fabrikas, ir bet kas kitas. Pažymėjo, kad šiame kontekste kyla klausimas, kaip bus užtikrinama darni plėtra, nurodė, kad statant rajoną, turėtų būti pagalvojama ir apie viešąsias erdves, centrus, paslaugas ir kt., ir tai neturi būti daroma taip „chaotiškai“ kaip tai daroma dabar. Taip pat pažymėjo, kad Fabijoniškėse statoma daug naujų objektų, kad atsirado statybinių medžiagų ir buitės prekių parduotuvė „Depo“, prekybos centrai „Maxima“ ir „Lidl“, statomas baseinas (dėkoja už baseiną), tačiau yra tik viena gatvė išvažiuoti iš S. Neries gatvės. Nurodė, kad anksčiau buvo galimybė pravažiuoti pro prekybos centrą „Maxima“, tačiau prekybos centrui užsitvėrus, galimybės pravažiuoti nebeliko ir visi važiuoja viena S. Neries gatve. Ji išskėlė klausimą, kaip, kalbant apie darnią plėtrą, galima tvirtinti ir statyti naujus objektus, kai yra tik viena gatvė įvažiuoti ir išvažiuoti ir ta gatve dabar naudosis ir „Depo“, ir baseino, ir „Lidl“ lankytojai, ir visi kiti.

M. Pakalnis atsakė, kad ne iki galo suprato, apie kurią gatvę buvo kalbama, nurodė, kad Fabijoniškių šiaurinėje dalyje iš tiesų trūksta dar vieno išvažiavimo į Ukmergės plentą per/pro Garsų pasaulio teritoriją, ir kad palei kalną turi atsirasti nauja gatvė, kuri padarytų išvažiavimą ir susijungtų su Gelvonų gatvės tęsiniu. Paaiškino, kad šioje vietoje yra numatyta viena iš pagrindinių miesto sisteminių gatvių, kuri vėliau jungtųsi su Vilniaus vakariniu aplinkkeliu ir taptų magistralinio gatvių tinklo dalimi. Nurodė, kad, jo žiniomis, bendrajame plane ši gatvė yra numatyta, ir pasiūlė pasitiksinti, pasižiūrint bendruosius sprendinius.

Vladimiras Verigo prisistatė kaip Grikiškių bendruomenės pirmininkas, pasakė, kad mero nuomone, miestas turi būti gražus, žalias ir judrus, tuo tarpu, Grigiškėse eilinėje lokatioje Žalvarnių gatvėje numatyta C2 kategorija, nors tokios kategorijos ten tikrai užtenka, pažymėjo, kad tuo tikslu iš savininkų pareikalauta po 20 metrų žemės pločio. Taip pat atkreipė dėmesį, kad daug metų egzistavęs tiltas per Vokės upę bendrajame plane apskritai neparodytas, nurodė, kad dėl kitų klausimų, t. y. dėl dviračių tako palei Vokės upės pakrantę ir žaliosios poilsio zonos, buvo įteikti raštiški paklausimai ir laukiama atsakymo į juos. Baigdamas pasisakymą, išreiškė apgailestavimą, kad Grigiškės yra užmirštos, nors jos yra Vilnius miesto vartai, ir kad jose nėra jokios plėtros.

M. Grabauskas, pateikdamas trumpą atsakymą dėl Grigiškių, pažymėjo, kad Grigiškės tikrai nėra užmiršta miesto dalis, ir kad bendrojo plano sprendiniuose numatomi pokyčiai. Nurodė, kad dėl tilto ir transporto eismo perspektyvos pasakytina tai, kad numatyta nutraukti tą B kategorijos gatvę su nauju tiltu, paliekant tiltą tik pietinės Grigiškių dalies, esančios už Vokės upės, gyventojams.

Edita Aleškevičienė, prisistačiusi kaip Naujosios Vilnios seniūnijos Pučkorių seniūnaitė, pažymėjo, kad bendrojo plano koncepcijoje buvo nemažai dėmesio skiriama socialinių paslaugų infrastruktūrai, nurodant, kad yra reikalinga plėtoti socialinių paslaugų infrastruktūrą Vilniaus mieste. Atkreipė dėmesį, kad Naujojoje Vilnioje, A. Kojelavičiaus gatvėje, yra susikongravusi socialinių paslaugų infrastruktūra Vilniaus mieste ir kad prie jau esamų 6 įstaigų planuojama prijungti dar ir blaivyklą. Atsižvelgdama į tai, kad Bendrasis planas yra ilgalaikis planas, paprašė detalizuoti visą laikino apgyvendinimo infrastruktūrą ir atsakyti į klausimą, ar Naujoji Vilnia išliks vienintelė vieta, kur bus centruojamos socialinių paslaugų įstaigos.

M. Grabauskas trumpai atsakė, kad bendruoju planu tokių įstaigų koncentracijos nėra siekiama.

A. Kairevičius padėkojo už pasisakymą, pranešė, kad daugiau užsiregistravusių kalbėti nėra ir paklausė, ar kas nors dar turi klausimų.

Neprisistatęs asmuo konstatavo, kad formalumas atliktas.

A. Kairevičius paprieštaravo, pažymėdamas, kad tai nebuvo tik formalumas, kadangi stengtasi supažindinti visuomenę papildomai, buvo išgirsta daug naudingų pasiūlymų ir dabar bus galima galutinai juos įvertinti.

Neprisistatęs asmuo paklausė, ar su visais interesų grupių pateiktais pasiūlymais bus galima susipažinti.

M. Pakalnis atsakė, kad su apibendrinta informacija tikrai bus galima susipažinti, tačiau suabejojo, ar jie sugebės pavišinti visus 1500 pasiūlymų, jis taip pat nurodė, kad yra už kuo platesnį pavišinimą ir kad šis klausimas bus svarstomas. Paaiškino, kad kiekvienas prašymas yra registruotas pasiūlymų žemėlapyje, nurodant apie ką jis yra, ir nurodė, kad bus aiškinamasi, ar yra techninės galimybės patalpinti kiekvieną prašymą, ir, jeigu yra, bus patalpinta.

Neprisistatęs asmuo pasiūlė parengti lentelę, sugrupuojant prašymus pagal temas. Paaiškino, kad, jeigu yra tam tikras skaičius prašymų, susijusių su ta pačia tema, reikia ne atsakinėti į kiekvieną atskirai, o atsakyti į visus juos, pateikiant bendrą atsakymą, argumentus, nurodant, ar prašymas tenkinamas ar ne, ir tokio tenkinimo ar netenkinimo priežastis. Jo nuomone, jeigu bus atsakinėjama į visus 1500 prašymų atskirai, tai „vienas anekdotas bus paverstas kitu anekdotu“. Taip pat išreiškė savo pasipiktinimą, kad, jo žodžiais tariant, bendrasis planas buvo apsvarstytas su visuomene per tokį trumpą laiką.

M. Pakalnis replikavo, kad atsakyta į prašymus turi būti taip, kaip to reikalauja teisės aktai, t. y. gavus pasiūlymą, privalo būti į jį atsakyta. Taip pat pažymėjo, kad tikrai bus pateikta apibendrinta informacija.

A. Kairevičius papildė, kad konkreti informacija apie konkretų sklypą, t. y. kas ko prašė, tikrai nebus pavišinta, tačiau pasiūlymai, kurie, kaip pavadino p. J. Markevičienė, yra „bendramiesčiai“ (ne dėl konkretaus subjekto, o dėl bendrų klausimų) galės būti pavišinti. A. Kairevičius taip pat pažymėjo, kad tai, kas neprisistačiusio asmens buvo siūloma, jau yra padaryta, t. y. konkretūs pasiūlymai yra sukelti į sistemą ir galima sužinoti, ko buvo prašoma. Susirinkimo sekretorius nurodė, kad apie tai, ar į konkrečius prašymus atsižvelgta, bus matoma ne tekste, o grafiniame sprendinyje. Pažymėta ir tai, kad, tęsiant procedūrą, bus pavišinti brėžiniai ir vėl atliekamas viešasis svarstymas.

J. Markevičienė išreiškė nuostabą dėl to, kad yra sunku pavišinti prašymus ir pažymėjo, kad, jos įsitikinimu, dėl to šioje situacijoje programuojamas konfliktas, skatinant, kad žmonės skųstųsi net į tarptautines institucijas ir komitetą.

M. Pakalnis paaiškino, kad jie negali viešinti sklypų savininkų vardų, sklypų numerių ir kitų asmeninių duomenų ir kad šiuo klausimu reikia būti labai atsargiems. Jis taip pat siūlė netęsti šios diskusijos.

A. Kairevičius papildė, kad pavišinta bus tas, kas nėra susieta su asmens konkrečiu prašymu ir nėra asmens duomenys. Pažymėjo, kad konkretūs prašymai, susiję su asmens duomenimis, pavišinti nebus, – bus tik apibendrintai nurodyta, kiek kokių pasiūlymų kurioje zonoje pateikta.

M Pakalnis apibendrinamas paaiškino, kad tai nėra paskutinis svarstymas, nurodė, kad, kai bus pavišinti sprendiniai, dar kartą pakvies visus susipažinti. Pažymėjo, kad jie kaip organizatoriai matė daugybę klaidų, neatitikimų, netikslumų ir yra dėkingi tiems žmonėms, kurie pateikė pasiūlymus ir padėjo visa tai identifikuoti. Padėjo bendruomenėms, kurios dalyvavo, ir paaiškino, kad tiek, kiek leido jėgos ir galimybės, stengiasi į visus racionalius pasiūlymus atsižvelgti. Jis dar kartą padėjo visiems ir pakvietė dar kartą susirinkti aptarti galutinius sprendinius.

A. Kairevičius taip pat padėjo ir paskelbė susirinkimą baigtu.

Susirinkimo pirmininkas Mindaugas Pakalnis

Susirinkimo sekretorius Audrius Kairevičius

